

jeg, og hvorvel vi ønske hele Sagen standset, gælder det dog alligevel om, at vi i saa høj Grad som muligt her fastholde Tingets gamle Standpunkt, og jeg vil derfor gerne tillade mig at støtte det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen).

Formanden: Jeg gør opmærksom paa Ønskeligheden af at faa hele Dagsordenen ført til Ende i Dagsmødet, og opfordrer derfor kommende Talere til at udtale sig saa kortfattet som muligt.

Svendsen: Jeg skal gerne følge den ærede Formands Henstilling; jeg har ikke saa forfærdelig meget at bemærke til, hvad der blev sagt mod det af mig stillede Ændringsforslag. Jeg skal over for den ærede Minister dog gøre nogle Bemærkninger. Baade den ærede Minister og det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Thomsen) lod en hel Del forbavsede over at se de forskellige Standpunkter, jeg skulde have indtaget nu og i Fjor med Hensyn til de Valggarantier og den Valgcensus, der skulde gælde for Valgene til denne Kommission og for Valgene til Menighedsraadene. Jeg kan ikke give hverken den højtærede Minister eller det ærede Medlem Ret; det er ikke tilfældigt, det er sket med velberaad Hu, fordi jeg betragter det virkelig som to meget forskellige Forhold. Menighedsraadene, der skulle tage Del i og være medbestemmende i Menighedens hele indre Udvikling og Liv, og saa en Kommission, der skal tage Bestemmelse om, hvorledes det ydre Forhold mellem Staten og Folkekirken skal ordnes, det mener jeg er to meget forskellige Ting, og jeg mener, at i det Forhold her, hvor der er Tale om Folkekirken Forfatning, maa man gaa saa vidt, som man nogenlunde kan, for at give alle Folkekirkens Medlemmer Medbestemmesret med Hensyn til Sættelsen af den Kommission, der skal tage disse Forhold op, saa jeg kan slet ikke se, at der er sket nogen som helst Forandring for mit Vedkommende. Hvis vi komme til Lovforslaget om Menighedsraad, vil jeg indtage akkurat samme Stilling som i Fjor, og jeg mener, det vil være med fuld Berettigelse, fordi det er to forskellige Ting, der handles om.

Den ærede Minister udtalte ogsaa noget om, at det Ændringsforslag, jeg havde stillet, var meget ufuldkomment og ufærdigt. Deri kan jeg til Dels give den ærede

Minister Ret. Der kan være meget der, som ved nærmere Overvejelse viser sig ikke at være, som det burde være. Men jeg maa sige, at det til Dels skyldes den Maade, hvorpaa Sagen er bleven behandlet her. Vi maa erindre, at dette Lovforslag jo var til 1ste Behandling i Fredags og skulde været til 2den Behandling i det næste Møde nu i Onsdags. Vi holdt jo ingen Møder, der var givet den almindelige Fastelavnssferie, som vel de allerfleste benyttede til at komme hjem, og jeg kunde kun ved privat at sende Bud efter Posten faa Ministerens Ændringsforslag, som jeg selvfølgelig ønskede at se, før jeg selv begyndte at opstille noget Forslag, og jeg havde saaledes kun nogle enkelte Timer, fordi vi ikke ude paa Landet have Post mange Gange om Dagen, som man har i Kjøbenhavn — om Søndagen have vi jo slet ingen Post der ude. Jeg skal derfor gerne indrømme, at der ved længere Overvejelse af Spørgsmaalet kunde findes Ting i Ændringsforslaget, som jeg ogsaa selv kunde have ønsket anderledes. Men for øvrigt maa jeg sige, at disse forskellige Anker, den ærede Minister rettede mod Forslaget, vare jo ikke af saa gennemgribende Betydning. Han nævnte i saa Henseende, at der ikke var taget specielle Bestemmelser med Hensyn til, hvorledes Valgene skulde ordnes. Nej, det er der ikke, men det er jo givet i den højtærede Ministers Haand at træffe disse Foranstaltninger. Der staar jo i Ændringsforslaget, at de nærmere Regler for Valgets Foretagelse m. v. fastsættes af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, altsaa vil det være den ærede Minister muligt at fastsætte saadanne Regler for Valgets Foretagelse, som kunne være betryggende mod, at der sker nogen Fejltagelse, saa at det ikke kan komme til at gaa til paa nogen uhyggelig Maade, som den ærede Minister mente, det kunde komme til at gaa efter mit Forslag.

Saa sagde den ærede Minister, at nu var det endelig slaaet fast, at ikke et eneste Medlem her i Salen vilde gaa ind paa Landstingets Forslag, siden jeg ogsaa var gaaet bort derfra. Det er jeg ikke. Jeg sagde udtrykkelig, da jeg for lidt siden havde Ordet, at naar jeg var gaaet ind paa en anden Sættelse af Kommissionen, var det ikke, fordi jeg mener, at det, som er foreslaaet af Landstinget, at lade Ministeren selv vælge Medlemmerne, var forkert. Jeg tror endnu, som jeg altid har troet, at det vilde være den højtærede Minister muligt at sammensætte en Kom-